

بررسی بازی Mario Kart 8 Deluxe؛ سرگرمی مطلق - دیجیاتو

شایان ضیایی | یکشنبه، ۳۱ اردیبهشت ۱۳۹۶

انتقادات بر نیتندو و کنسول هیبریدی جدیدش بی پایان اند؛ قیمت گذاری نسبتاً نامناسب، سخت افزار جدا افتاده از همتایان نسل هشتمی و پشتیبانی شخص ثالث نه چندان نویدبخش. اما با عرضه برخی از انحصاری های نیتندو سویچ، حالا به نظر می رسد که کمپانی ژاپنی، ماهیت کنسولش را خیلی خوب درک کرده است؛ به مراتب بهتر از آن چیزی که ما درک کرده ایم.

Mario Kart 8 Deluxe یکی از همین انحصاری ها است که مدتی پیش برای سویچ عرضه شد و بهترین مثال برای نمایش پتانسیل های بی حد و مرز سویچ به شمار می آید. نسخه کامل سوپر ماریو کارت 8 - که تمام بسته های الحاقی را در خود جای می دهد و شامل کاراکترها و مسیرهای مسابقه بیشتر است - انگار آمده تا باعث شود ما نوعی مقایسه علمی کنترل شده میان آن و نسخه معمولی اش روی پلتفرم Wii U داشته باشیم.

ماریو کارت 8 به تنهایی یک بازی شایسته و سرگرم کننده است؛ علی رغم ناکامی سخت افزار Wii U، انحصاری مسابقه ای کنسول میان نسلی نیتندو، توانست نمرات شگفت انگیزی دریافت کند و به فروش مناسبی هم دست یابد. اما یک توسعه دهنده یا ناشر چطور می تواند همان عنوان عالی قبلی که به اندازه کافی مورد تمجید قرار گرفته را به گونه ای ارائه دهد که یکبار دیگر هیجان انگیز باشد و توجه ها را به خودش جلب کند؟ به عقیده نیتندو، با عرضه آن روی کنسول سویچ.

نیتندو سویچ قطعاً درب های تازه ای از سرگرم کنندگی را به روی ماریو کارت 8 گشوده است. اگر با خودمان روراست باشیم، ماریو کارت از آن دست بازی هایی نیست که بتوانید برای مدت های طولانی و به صورت تک نفره تجربه اش کنید و خسته نشوید؛ ماریو کارت ساخته شده تا به صورت دونفره یا گروهی تجربه شود و حالا سویچ بعد از سه سال از عرضه نسخه استاندارد، توانسته گام های بلندی برای تحقق هرچه بیشتر این هدف بردارد.

کافه، دانشگاه، محل کار، وسایل حمل و نقل عمومی، اتاق پذیرایی و هر جای دیگری که فکرش را بکنید می تواند محل مناسبی برای تجربه ماریو کارت 8 دیلاکس باشد. تنها کافی است جوی کان ها را از بدنه دستگاه جدا کنید و کنترلر دیگر را به دوستان تان بدهید تا قدری سرگرم شوید که گذشت زمان به کلی از یادتان برود.

مهم نیست 10 دقیقه یا 2 ساعت، ماریو کارت 8 هیچوقت ضرباهنگش را از دست نمی دهد و دسترسی پذیری همیشگی سویچ، تضمین می کند که حتی یک دقیقه از اوقات فراغتتان بدون سرگرم شدن از بین نمی برود.

ماریو کارت در سنتی ترین حالتش، کارکردی بسیار ساده دارد. شما با انتخاب یکی از کاراکترهای دوست داشتنی جهان های نینتندو، وارد مسابقه می شوید و باید در چهار راند و مسیر مسابقه متفاوت، پیروز میدان باشید. در این بین مکعب های رنگی و جعبه های قرار گرفته در مسیر مسابقه، آیتم هایی در اختیارتان می گذارند که به شما کمک می کنند تا به ناجوانمردانه ترین (اما در عین حال لذت بخش ترین) روش ممکن، رقبایتان را از دور خارج کرده و مانع پیروزی شان بشوید.

نسخه دیلاکس ماریو کارت 8، به صورت بنیادین تفاوتی با نسخه کنسول Wii U ندارد اما از محتویات اضافه ای بهره می برد که تنوع بسیار خوبی به گیم پلی می بخشند. از مهم ترین محتویات اضافه می توان به Battle Mode اشاره کرد که 5 حالت رقابتی تازه به بازی اضافه می کند و هر کدام می توانند ساعت ها سرگرمتان کنند.

Battle Mode بازیکنان را به محیط هایی به سبک آرنا می برد و بازیکنان به صورت انفرادی یا در قالب دو تیم باید با یکدیگر مقابله کنند. **Balloon Battle** نخستین و کلاسیک ترین مود این بخش است که در واقع 5 بادکنک به شما و سایر رقبایتان داده و هر بازیکن باید بادکنک بازیکنان دیگر را بترکاند. این مود با تغییرات نسبی، حالتی امتیازی به خود گرفته و در واقع با ترکاندن هر بادکنک امتیاز دریافت می کنید. کافی است تمام 5 بادکنک تان را از دست بدهید تا با منفی سه امتیاز بادکنک به بازی برگردید و این روند آنقدر ادامه پیدا می کند تا مدت زمان معین تمام شود.

تغییر سبک این مود از Last Man Standing به رقابت بر سر امتیاز، باعث شده نوعی حس هیجان و ترشح آدرنالین در شما به وجود آید؛ چرا که تنها با چند اشتباه کوچک، ممکن است از رده اول جدول امتیازها به رده آخر سقوط کنید. **Bob-omb Blast** هم حالت دیگری در Battle Mode است که دقیقاً قوانینی مشابه Balloon Battle دارد اما با این تفاوت که تنها با آیتم Bob-omb باید بادکنک رقبایتان را از بین ببرید.

از طرف دیگر، **Coin Runners** از شما می خواهد تا به سرعت در محیط حرکت کرده و سکه ها را جمع آوری کنید، در همین حال می توانید به کمک آیتم ها به بقیه بازیکنان ضربه زده و سکه های آنها را به زمین بریزید. شخصی که بیشترین سکه را هنگام اتمام مدت زمان معین در اختیار داشته باشد، برنده بازی خواهد بود.

اما یکی از سرگرم کننده ترین مودها، **Shine Thief** است. در ابتدای بازی، یک آیتم Shine در

میان نقشه قرار دارد و بازیکنان باید زودتر از سایرین آن را برابیند. شخصی که Shine را در اختیار دارد، با سرعت کمتری نسبت به دیگران حرکت می کند و بقیه بازیکن ها باید با استفاده از آیتم ها، Shine او را به زمین انداخته و خود برش دارند. شخصی که برای بیشترین زمان ممکن Shine را ربوده باشد برنده بازی است.

آخرین مود هم **Renegade Roundup** است که حداقل برای من به اندازه سایر مودها جذابیت نداشت. در این حالت، بازیکنان به دو تیم Authorities و Renegades تقسیم می شوند و اعضای تیم نخست باید با استفاده از گیاه پیرانایی که جلوی اتومبیل شان قرار گرفته، اعضای تیم Renegades را دستگیر کرده و به زندان بفرستند. در همین حال، باقی ماندگان تیم Renegades می توانند با فشار دادن دکمه ای زیر زندان، هم تیمی هایشان را آزاد کنند. در نهایت اگر تیم Authorities قادر به زندانی کردن تمام اعضای Renegades تا پیش از اتمام وقت نباشد، برنده بازی خواهد بود.

هر راند از مسابقات ماریو کارت 8، در بیشترین حالت امکان دارد تا 10 دقیقه طول بکشد و دقیقاً به همین خاطر است که این بازی، ایده آل ترین عنوان ممکن برای سویچ به شمار می رود و انتظار داریم سایر بازی ها هم خط مشی مشابهی را دنبال کنند. بازی دسترسی پذیر است، جمع و جور است و به قدری از نظر شخصیت ها و نقشه ها تنوع دارد که می تواند تا مدت های طولانی جذابیتش را حفظ کند.

اگرچه نقشه های حالت Battle به خاطر قوانین و ماموریت های متفاوت مسابقات این مود، به 8 عدد محدود شده، اما سازندگان بازی در نقشه های مسابقات اتومبیل رانی سنگ تمام گذاشته و 12 پک نقشه در اختیارتان قرار می دهند که هر یک 4 نقشه مجزا دارد. همانطور که می توانید انتظار داشته باشید، تمام این نقشه ها با الهام از جهان های بازی های مختلف نینتندو ساخته شده اند و حقیقتاً از لحاظ دیداری و شنیداری، چشم و گوشتان را نوازش می دهند.

هیچ بازی دیگری طی یکی دو ماه اخیر نتوانسته به اندازه یک مسابقه در مسیر Hyrule Circuit به همراه شخصیت لینک و در حالی که تم موزیک افسانه زلدا در پس زمینه پخش می شود سرگرم کند. یا مسیر «عمارت لوییجی» با آن موزیک مرموز و دلهره آورش، امکان ندارد که شما را به مجبور به تجربه دوباره و دوباره همان مسابقه قبلی نکند.

علاوه بر این ها، قرار گرفتن تمام بسته های الحاقی نسخه Wii U در ماریو کارت 8 دیلاکس، به این معناست که 42 شخصیت مختلف برای انتخاب وجود دارد. گذشته از شخصیت های نسخه استاندارد بازی، حالا می توانید کاراکترهایی مانند ایزابل (از انیمال کراسینگ)، Inkling Girl و Inkling Boy (از اسپلتون)، Bowser Jr (از سوپر ماریو سان شاین) و غیره را هم انتخاب کنید.

ماريو کارت 8 ديلاکس، در حالت پرتابل با رزولوشن 720p اجرا می شود و این رزولوشن در حالت خانگی سويیچ، تا 1080p افزایش پیدا می کند. اگرچه ماريو کارت از آن دست بازی هایی نیست که انتظار داشته باشید تفاوت خاصی میان رزولوشن های 720p و 1080p آن وجود داشته باشد، اما حقیقت امر آن است که در حالت خانگی، بازی وضوح بسیار بیشتری دارد و رنگ های شادابش، بیش از پیش به چشم می آید؛ هرچند که استفاده از تلویزیون به جای نمایشگر 6 اینچی سويیچ، به معنای مشاهده راحت تر برخی ضعف های نادر گرافیکی مانند آنتی آلیاسینگ هم هست.

در بخش آنلاین و چندنفره، ماريو کارت 8 ديلاکس بسیار انعطاف پذیر عمل می کند. از یک سو، تا سقف چهار بازیکن می توانند روی نمایشگر سويیچ و به کمک کنترلر پرو یا کنترلرهای Joy-Con بازی کنند و از طرف دیگر، دو بازیکن می توانند به صورت همزمان وارد یک مسابقه آنلاین شوند. برای تجربه کامل چندنفره لوکال هم، امکان اتصال 4 سويیچ به یکدیگر وجود دارد تا 8 بازیکن به صورت همزمان با یکدیگر رقابت کنند. در مجموع، محدودیت خاصی در این بخش در نظر گرفته نشده و نیتندو تضمین داده که مهمانی های شما دیگر حوصله سر بر نخواهند بود.

در نهایت یک بار دیگر باید گفت که ماريو کارت 8 همان چیزی است که سويیچ به آن نیاز دارد و سويیچ هم همان پلتفرمی است که ماريو کارت 8 از ابتدا نیازمندش بوده است. نیتندو یک بازی عالی را برداشته و با بهبودهای گرافیکی، افزودن محتویات بیشتر و پشتیبانی از قابلیت های کوآپ در هر زمان و مکان، آن را به یک بازی خارق العاده تبدیل کرده است؛ هرچند که قیمت گذاری 60 دلاری شاید چندان به مذاق برخی از گیمرها خوش نیاید.

اما با پرداخت 60 دلار، مطمئن خواهید بود که به بهترین ماريو کارت تاریخ دست پیدا می کنید و بازی به قدری تکرار پذیر است که به راحتی تا عرضه انحصاری های بعدی سويیچ مانند اسپلتون 2 یا ماريو ادیسه سرگرم تان خواهد کرد. اگر هم هنوز سويیچ را تهیه نکرده اید، با قیمت نسبتاً معقولی که در بازار ایران یافته و دو بازی مهم ماريو کارت 8 ديلاکس و The Legend of Zelda: Breath of the Wild دیگر هیچ توجیهی برای عدم خرید آن ندارید.

- تجربه کوآپ ماريو کارت هیچوقت تا این حد هیجان انگیز نبوده است
- پشتیبانی از 4 نفر روی تنها یک کنسول
- اضافه شدن تمام محتویات اضافه نسخه استاندارد به اضافه محتویات اندک دیگر
- تنوع مودها که تکرارپذیری بازی را برای مدت های طولانی تضمین می کنند
- قیمت گذاری نسبتاً نامعقول